

Jiří Vyvadil: Proč Rusko daleko předstihuje USA/NATO ve výrobě zbraní

 infokuryr.cz/n/2024/08/19/jiri-vyvadil-proc-rusko-daleko-predstihuje-usa-nato-ve-vyrobe-zbrani

kuryr

19. srpna 2024

J.V. K realistickému posuzování vyhlídek americké mašinerie na úspěch na Ukrajině patří odhad jejich reálných schopností přebít ruské možnosti. Kromě svých válečných jestřábů, kteří se mohutně shromažďují především v řadách demokratů, existují v Státech i mohutné vysoce kvalifikované nezávislé týmy tvořené předními mnohaletými odborníky, často z řad bývalých aktivních tvůrců politiky, kteří bez emocí a touhy po senzaci přichází s věcnými a o to ale významnějšími závěry. Uskupení Responsible Statecraft (Odpovědné státnictví) patří k tomu nejlepšímu z nich. A s jeho zprávou, uvedenou v nadpise vás chci seznámit právě nyní.

Rusko skutečně překonává celé NATO a USA, pokud jde o munici, rakety a tanky, přestože má obranný rozpočet na rok 2023 ve výši pouhých 100 miliard dolarů a HDP ve výši 2 bilionů dolarů. Srovnajte to s kombinovaným obranným rozpočtem USA/NATO ve výši 1,47 bilionu dolarů a celkovým HDP ve výši asi 45 bilionů dolarů.

Jak je to možné?

Stručně řečeno, Spojené státy a spojenci NATO vedou válku, kterou by chtěli vyhrát, zatímco Rusko vede válku, o které věří, že ji musí vyhrát – válku existenční. V důsledku toho je to pro Pentagon a americké dodavatele obrany do značné míry byznys jako obvykle, přičemž zisky a příjmy jsou primárním zájmem. Jistě, některé smlouvy byly/Jsou urychlovány, aby peníze mohly začít proudit rychleji. Nicméně bez skutečné reformy obrany není důvod se domnívat, že dodavatelé obrany nebudou pokračovat ve své dlouhé

sérii dodávek zbraňových systémů, jako jsou F-35, Ford Class Carrier a Sentinel ICBM, se zpožděním a za miliardy navíc, než bylo původně slíbeno.

Nejsou to však jen velké komplexní programy, které přicházejí pozdě a překračují rozpočet. Dokonce i něco tak relativně jednoduchého, jako je výroba neřízených dělostřeleckých granátů, přichází pozdě a překračuje rozpočet.

Na začátku roku 2022 nebylo pochyb o tom, že americká armáda již nevěří, že dělostřelectvo je pro bojiště tak zásadní jako kdysi. Armáda demonstrovala tento způsob uvažování 21. května 2021, jen asi osm měsíců před ruskou invazí na Ukrajinu, a požádala o povolení snížit roční výdaje na své 155mm náboje na polovinu, čímž snížila roční produkci na 75 357 nábojů ročně, což je asi 6 200 kusů měsíčně.

Tím ale příběh nekončí. Ukázalo se, že armáda stála v čele úpadku celého dodavatelského řetězce americké dělostřelecké munice. Jak vážný je tento pokles, odhaluje vynikající investigativní článek agentury Reuters, ve kterém se dozvídáme, že americká výroba 155mm nábojů byla po léta ochromena výrobními vadami a bezpečnostními problémy.

Navíc plány na nahrazení zastaralého amerického dělostřeleckého výrobního zařízení ve Virginii moderním, mnohem výkonnějším zařízením se zpozdily o deset let později, než bylo plánováno, a zároveň téměř zdvojnásobily své náklady. Jinými slovy, velmi pozdě a výrazně nad rámec rozpočtu.

Nejznepokojivějším aspektem toho, jak špatně americká armáda a Kongres udržovaly náš dodavatelský řetězec dělostřeleckých granátů, však odhalil interní dokument americké armády z roku 2021, který podrobně popisuje „zahraniční závislost“ na nejméně

tuctu chemikálií kritických pro výrobu dělostřeleckých granátů, které pocházejí z Číny a Indie, zemí s úzkými obchodními vazbami na Rusko, vyplývá z vyšetřování agentury Reuters.

To vše přispívá k tomu, že dodavatelský řetězec dělostřelecké munice je ve velmi špatném stavu, zejména ve srovnání se 438 000 náboji měsíčně, které mohly americké muniční závody vyrábět v roce 1980. Aby se obnovil dodavatelský řetězec, požádala americká armáda o 3,1 miliardy dolarů na zvýšení výroby 155mm granátů na 100 000 granátů měsíčně do konce roku 2025. Kongres však tuto částku velkoryse zdvojnásobil na 6,414 miliardy dolarů v rámci dodatečného bezpečnostního zákona ve výši 95 miliard dolarů, který Biden podepsal 24. dubna.

Plán armády vybudovat do konce roku 2025 výrobu až 100 000 nábojů měsíčně, tedy 1,2 milionu ročně, zní docela dobře. To tempo produkce jsme ale ještě neviděli ve skutečnosti a do konce roku 2025 by Ukrajina mohla válku prohrát.

Přesto je dobré mít na paměti, že Spojené státy nejsou jedinou mocností, která se do této zástupné války proti Rusku zapojuje – další země také pracují na tom, aby na Ukrajinu dostaly zoufale potřebné dělostřelecké granáty. A největší muniční zprávou přicházející z Evropy je, že obranný gigant Rheinmetall bude díky kontraktu s německou armádou v hodnotě 8,5miliardy eur vyrábět až 700 000 dělostřeleckých granátů a 10 000 tun prachu ročně, počínaje rokem 2025.

Pokud tedy vše půjde podle plánu, do konce roku 2025 by USA a jejich spojenci v NATO mohli vyrábět téměř 2 miliony nábojů ráže 155 mm ročně. To se zdá být méně působivé, když si uvědomíte, že od začátku války do dneška Rusko již zvýšilo svou celkovou roční produkci dělostřeleckých granátů na tři miliony nábojů.

To zahrnuje pětinasobné zvýšení výroby 152mm granátů, a to ze 400 000 nábojů ročně v lednu 2022 na dva miliony nábojů ročně. Kromě toho bylo Rusko podle ruských státních zdrojů údajně schopno zvýšit výrobu svých 152mm dělostřeleckých přesně naváděných nábojů Krasnopol-M2 dvacetinásobně.

Tyto granáty jsou odolnější vůči zaseknutí než přesně naváděné náboje M982 Excalibur 155 mm M982 v hodnotě 155 mm, které USA poskytovaly Ukrajině a které byly z velké části znehodnoceny ruským rušením.

Nestačí však poskytnout dělostřelecké granáty, potřebujete také dělostřelectvo k odpalování granátů a ukrajinské dělostřelectvo se nejen opotřebovává, ale je také ničeno Ruskem. A dlouho předtím, než dělostřelecké trubice (hlavně) zcela selžou v důsledku opotřebení, začnou ztrácet dostřel a stávají se méně přesnými. Ukrajina i Rusko se musí vypořádat s problémem opotřebení, takže otázkou je, kdo má těžký průmysl na výrobu dělostřeleckých tubusů.

Ačkoliv není k dispozici mnoho informací o rychlosti výroby dělostřeleckých trubic a hlavní, Rusko předstihuje výrobu zbraní USA a NATO tím, že provozuje své velké továrny ze sovětské éry 24 hodin denně, 7 dní v týdnu na výrobu munice, vozidel a dalších vojenských produktů. To naznačuje, že pravděpodobně dělá totéž, pokud jde o výrobu dělostřeleckých trubic, stejně jako výrobu zcela nového dělostřelectva.

Na druhou stranu není pochyb o tom, že pokud by Spojené státy a jejich spojenci v NATO skutečně věřili, že jejich existence je ohrožena, mohli by utratit miliardy za zavedení mimořádných opatření, která by jim umožnila překonat Rusko, jehož výdaje na obranu a HDP jsou zlomkem kombinovaných výdajů NATO a USA.

Taková opatření by však také vyžadovala narušení status quo v oblasti obranných zakázek. Teoreticky by to tedy mohlo být provedeno. Nezdá se však, že by USA a jejich spojenci v NATO

spěchali se zaváděním rozsáhlé nové průmyslové politiky. Možná je to proto, že vědí, že Putin se nechystá provést nevyprovokovaný útok podle článku 5 NATO na zemi NATO a že demokracie přežije bez ohledu na výsledek na Ukrajině.

V důsledku toho, i když je ruská hrozba veliká pro ospravedlnění utrácení miliard dolarů na dodavatele obrany za účelem doplnění vyčerpaných zásob zbraní a munice, jakož i pro nákup nových zbraní, není tak velkou hrozbou, aby ospravedlnila narušení statu quo, který dodavatelé obrany vytvořili – statu quo, který každý rok přináší méně muziky za málo peněz, zatímco generuje rekordní zisky a příjmy.

V ostrém kontrastu s tím bude ruské vojenské posilování i nadále budováním armády země, která věří, že vede existenční válku o přežití.

Mike Fredenburg

Mike Fredenburg píše o obranné politice a politice již více než 30 let, s články v mnoha publikacích včetně The California Political Review, The San Diego Union Tribune a National Review.

J.V. Ten článek je skvělý, a to nejen dokonalou znalostí věcné problematiky, ale i závěry- řekl bych politickými, především v hodnocení odlišného přístupu americké i ruské strany k důvodům zbrojení. Tam, kde jde u Američanů opět jen o business, tam jde Rusům o boj za přežití, a proto autor vidí pro Rusy jasně palec nahoru.

Jiří Vyvadil

